

Виходить во Львовъ що Середы
4-й годинъ по полуночи. Литор. холд.
некходитъ по 2 печат прокурѣ каждого
15-го въ послѣдн. днія кожного мѣсяца.
Редакція. Адміністрація и експе-
діція підл. Ч. 8 улица Академична.
Все звесты, посыпки и рекламиа-
циія въ адресо: Редакції въ Адміністрації „Дѣло“
Ч. 8 улица Академична.
Рукописи не виставляються толькъ на
предметъ застереженія.
Почасного числа стоять 10 кр. а. в.

Редакція, адміністрація и
експедіція „Дѣло“ перенеслася съ
днією 10 л. липця с. р. въ каменище при
улиці Академичній підл. ч. 8, куди
просимо адресувати всікій звесты, по-
сыпки и рекламиація.

Католицка и славянська місія Австрії.

Послѣдніми часами много говорится
о католицизмѣ и славянствѣ въ Австрії
особливо отъ часу, коли зъ одної сто-
роны министерство гр. Таффе поставило
въ теорії свою програму помиренія всіхъ
народовъ Австрії, отже передовѣстъ на-
родовъ славянскихъ, доси нѣмецко-поль-
ской гегемонії централістичною упо-
слажденіемъ, а зъ другої стороны като-
лиції рухъ австрійскихъ Славянъ па-
гандою визначився въ Кирило-Методіевскій
богомольїй подорожи до Риму. Зъ того
часу говорится о католицкій и славян-
ській місії Австрії, якъ о якомъ догматѣ
даної держави вѣры политичної.

Австрія завсігда уважалася охоро-
нителькою католицкихъ христіанъ на
входѣ. О сколько се относится до ка-
толицкѣй въ малой Азії, Сирії и Пале-
стинѣ, то тутъ охоронною силою като-
лицизмъ віжеся въ першому рядѣ Франції,
а донерва въ другомъ рядѣ виступає Ав-
стрія. Се павѣть символично зъображеніо
въ ротундѣ Святого Гробу въ Брусаїмъ
тамъ, що тутъ замѣщено портреты (на-
туральными величинами) Люї-Филипа и На-
полеона III, тымчасомъ коли такожъ
портрету імператора Франц-Іосифа тамъ
созвѣть не умѣщено. Щожъ до като-
лицизмъ христіанъ на балканському пів-
островѣ, то Австрія вже пасідствомъ
самого географичного положенія являєся
коихъ найближнія охоронна сила и має
имать въ невій вѣрѣ до сего историчне
право первенства, божъ австрійский ім-
ператоръ въ кождомъ мирібомъ договорѣ съ
Туреччиною застерегали въ особній па-
раграфѣ неизрушимостъ вѣры католиківъ
и пошанованіе правъ, якими користалася
католицка церква на входѣ. Сей па-
рафъ майже однозначній въ всіхъ до-
говорахъ Австрії съ Туреччиною, заключен-
ихъ въ XVIII вѣцѣ. За тымъ примѣ-
ромъ Австрія послѣдовала оттакъ Россія
заключиши договоръ съ Туреччиною въ
Біччукъ-Кайнараджі и застерегла такожъ
ненарушимостъ вѣры и церкви для пра-
вославнихъ христіанъ на входѣ. Зъ
сего, въ вѣдомо, виходить Россія для
себе родъ зверхнаго права покровитель-
ства надъ православною церквою на всіхъ
тихъ чюмъ одержали православній
христіане, а именно Греки далеко силь-
нійшаго и болѣе дбалого охоронителя,
католики. Въ Россії не только пра-
вительство аде и сама людность живо и
енергично призналась за то, щобъ по-
лучити долю своихъ братій по вѣрѣ —
Грецій; Австрія обижалася на мало-
важну подмогу для католицкихъ церквей
и конкістъріївъ въ Боснії и Албанії,
при чюмъ все еще боїлась свою като-
лицизмъ вступити въ резку супе-
реностъ съ православною большотою
населеніемъ. Доверши передъ менше-больше
запахи роками подумались въ Австрія
такожъ зробити такого, що будь похоже
на запаху прошагнули множественныхъ
товарищъ основанихъ въ Россії для
захороненія православныхъ хри-
стіанъ на входѣ. Тогда то основано въ
Віднѣ товариство для подмоги католиківъ

Дѣло

Предплата на „Дѣло“ стоять:
на цѣлый рокъ 8 зр.
на півн. року 4 зр.
на четверть року 2 зр.
за дн. „Бібліотека“: на цѣл. рокъ 12 зр. за півн. року 5 зр.
на півн. року 6 зр. за півн. року 3 зр. за четверть року 1-25 зр.
Предплату належить пересыпать
франко (найлучше почтовымъ пере-
кладомъ) до: Адміністрація час. „Дѣло“.
Оголошенія принимаются по цѣлій
6 кр. а. в. отъ одной отроки печатной.
Рекламація неопечатаній вѣлький
дѣртъ порта.

на всходѣ („Verein von der unbefleckten Empfängniss zur Unterstützung der Katholiken im türkischen Reich und im Orient“), на чюмъ котоаго ставъ баронъ Майзенбергъ, пенсіонований молодий секретарь министерства заграницъ справъ. Въ первыхъ івтахъ своего существования розвивало се товариство дуже малу дѣятельностъ. Але послѣднє рѣчне справоданье, що ино теперь оголошene, зазначає вже дуже значный поступъ въ прирівнанію до попередніхъ лѣтъ. Въ Суданѣ и Тульджѣ основано католицкій школы, а такъ само въ Рущуку и въ кѣлькохъ болгарскихъ селахъ навколо Систова. Въ Болгарії тожъ само вже дѣйствує католицка місія, одинакожъ пай-живившіе ведеся католицке дѣло въ Боснії.

Сели въ згаданій справоданю говориться, що христіанські племена балканського півострова прйшли до свѣдомості, що они далеко остались въ своїмъ розвою поза шародами заходу — то противъ сего певно никто не буде спорити. Не такъ легко одинакожъ можна згодитися на дальший выводы сего спра-
возданя, що полудній Славяне вызволивши зъ підл. Ісламу прилучатся по примѣру своїхъ предкѣй до осередка католицкої єдності, щобъ тымъ способомъ дойти до правдивої цивілізації и до нового розцѣту. Таку саму надѣю высказавъ послѣдніми часами такожъ епис. Штросмаеръ въ свой промовѣ до папы представляючи на Кирило-Методіевскій торжествѣ славянско-католицкихъ путниковъ зъ Австрії. Се совсѣмъ природно, що австрійскій католики бажають „наверненїя“ православныхъ христіанъ на Балканѣ; але они не попере-
стають на томъ, они хотѣли бъ еще більше: щобъ Австрія привяла на себе головну ролю навертати тыхъ православныхъ. Ось чому такъ часто теперь чуті въ католицкихъ днівникахъ и товари-
ствахъ декламаціи о славянській и като-
лицкій місії Австрії на балканському півостровѣ.

Се все тѣсно віжеся съ новимъ станомъ справъ на балканському півъ-
островѣ. Посланіцтво Австрії златини-
зовати и перевести на католицизмъ бал-
канськихъ христіанъ, выводить просто
зъ нового становища, яке заняла Австрія
на входѣ, ба павѣть говорится, що Ав-
стрія мусить принятися сего послани-
цтва, скоро хоче скрвнити свое стано-
вище. Се правда, що акція Австрії на
балканському півостровѣ дастися въ тюмъ
дусъ інтерпретовать. Австрія, розширя-
ючи свои границы ажъ по Лінъ, объявила
тymъ самимъ въ очахъ славянськихъ по-
литикѣ свою волю, статися славян-
ською державою, злучити свои пай-
живнійшій интересы съ интересами Сла-
вянъ и тымъ способомъ статися новимъ
осередкомъ славянського свѣта. Зъ дру-
гой стороны зновъ жежъ и то правда,
що Австрія зайнявши Боснію и Герцо-
говину и замѣряючи павѣть еще дальше
на Митровицѣ посуватись, хотѣла черезъ
то зробивши вилы въ Россії на бал-
канському півостровѣ — и се бувъ
головний замѣръ тихъ державъ, котрій
на берлинському конгресі поширили оку-
пацію Боснії и Герцоговини черезъ Ав-
стрію. Славянська місія Австрії выводи-
лася отже зъ самого даного фактичного
стану такъ самої Австрії и окупованихъ
краївъ, якъ и зъ замѣреній цѣлі против-
важити вилы въ Россії на балканському
півостровѣ. Щобъ осланити тую цѣль, таєръший єдності католицкої церкви

говорятъ, дальше католицкїй політицї, по-
винна Австрія притиснися за католицкїй
мисію, а спеціально взяти въ свою ох-
рону и опѣку католиківъ на всходѣ, сполучити ихъ підл. одною хоругвою и
супротивъ православної пропаганды вы-
ступити сть католицкою; еслибъ удалось
Австрії прієднати православныхъ хри-
стіанъ Балкану для католицкої церкви, то-
гда буда бѣ Россія побита. Ничого правдив-
шаго надѣ ти послѣдній выводы католи-
цкихъ политикѣ, — разходитися лише
о ту малу дробницю, чи велика схизма
дається усторонніи черезъ католицку пропаганду, — инишими словами, чи ка-
толицизмъ може вищерти православіе на
балканському півостровѣ?

Папа Левъ одушевившися ідею па-
вернути христіанію всходу до католици-
зму, — тожъ и не диво, що и католики
Австрії одушевлюються для тоїже самої
ідеї. Вправдѣ треба бы поробити гдеjak
уступстя що до богослужебного языка, бо
безъ того ани думати о якомъ нібудь
успѣху, але еслибъ зроблено такї усту-
пства, то енергичный епископъ зъ Діако-
вару и борецъ за введеніе славянської
літургії въ всіхъ славянско-католицкихъ
країахъ, на столько увѣреній въ побѣдѣ
католицизму надѣ православістъ на бал-
канському півостровѣ, що готовъ ру-
читися за успѣхъ.

Не каждый буде такъ оптимистично
и сантвінично споглядати на успѣшність
такої акції якъ епископъ Штросмаеръ,
а противно не одинъ готовъ въ такомъ
замѣрѣ и въ такъ благихъ надѣяхъ до-
глинути велику порцію авантурничої
очайдущності. Речъ жежъ ясна, що така
католицизуюча акція на балканському півъ-
островѣ вызвалабы пайперше живий опбръ
православного населенія; о то вже по-
старалася Россія, щобъ вѣра стала
противъ вѣри, православіе противъ като-
лицизмъ єдності. Не можна ніякъ упо-
вуватися надѣю, що православій христіаніе
добровольно и съ отвертими раменами
отдадутся въ обніти католицизму. Єще
менше можна тутъ надѣятьтися на насиль-
ну акцію, на акцію съ оружіемъ въ ру-
кахъ. Выступаючи съ католицкою пропа-
гандою Австрія їгъ разу наткнється на
опбръ и непріязнь Сербівъ, Румунії,
Болгарії и т. д. А чи можна при такомъ
стайлі думати о успѣшністі славянської
акції Австрії на балканському півъ-
островѣ? Що Австрія могла зъскати
свою славянофильською акцію на Балка-
нівъ, то стратилабы она свою католицкою
пропагандою. Масса балканськихъ Сла-
вянъ вилна православіе въ Россії будо-
буь совсѣмъ не тіжко визвести чи до
культурного чи павѣть до крбавого бою
незрвнно большу силу Славянъ, якби
се могла учинити Австрія.

Такимъ чюмъ побѣда все осталася
при Россії а не при Австрії. До
того еще православій Славянъ и Россія
мають и ту користь, що они остаются
въ дефензивѣ, тымчасомъ коли Австрія
мусълабы выступити офензивно, що, якъ
знаю зъ досвѣду, николи не буде силь-
ною стороною Австрії. Годится такожъ
спытати, о сколько оправдана надѣя, що
папскій престоль наклонїться до того
уступства въ користь Славянства, якого
жадає епис. Штросмаеръ, щобъ въ
всіхъ славянско-католицкихъ країахъ за-
вести славянську літургію? Таке усту-
пство будь незвичайно великою вагою,
но зроблено великої промозъ въ до-
бре товариства для подмоги католиківъ

и въ дальшої консеквенції визвалобы
подобній жаданія другихъ народовъ като-
лицизму. А коли папскій престоль не
наклонївся до сего уступства при такъ
остентатційно сплаткованій торжествѣ
памяті св. Кирила и Методія — сихъ
творцівъ славянського богослуженія, —
то чиже може бути ака надѣя на тое въ
познійшихъ часахъ? А однакожъ якъ
великою видалася така уступка ти стано-
вича римского престола такъ малозна-
ченою єсть она еще въ прирівнанію до
трудностій, якій висуваються на балкань-
ському півостровѣ католицкої пропа-
ганда.

Если отже Австрія хоче съ усі-
хомъ провести на балканському півъ-
островѣ свою славянську місію, если хоче
статься другимъ осередкомъ славянського
свѣта и зробивши вилы Россії, то
до сеї цѣлі всіго менше може довести
католицку пропаганду. Австрійскій полі-
тицї державній зробили є много лучше,
еслибы католицку місію оставили єні
природному розвою и заходамъ католи-
цкихъ товариствъ. Власне для того, що
балканський Славянъ оставає єще на
низькому степені цивілізаційного розвою,
булобы даже небезлично розбуджувати
релігійний фанатизмъ, который напевно
довѣвѣ до упадку всѣ усія Австрії
приклонити до себе балканськихъ Славянъ.

Але и сама славянська місія Ав-
стрії має мало виглядь и надѣя посе-
редъ балканськихъ Славянъ Австрія
просто не приспособилася до такої мі-
сії и немає дотеперь ни условій, ни ро-
зуміння спонити таку місію. Чи можуть
балканський Славянъ повторити въ широтѣ
славянофильської політики Австрії, скоро
австрійскій Серби мусътъ безъусловно
хилити голову передъ безъщадною ге-
гемонією Угрбъ, скоро Австрія въ Да-
льнії дні посредомъ італіанського насе-
ленія славянського, а павѣть въ новозаня-
тій Боснії и Герцоговинѣ подномагас
магометанізмъ, въ урадахъ и судахъ за-
водити нѣмецкій языкъ и въ загалѣ зда-
єся якби съ замѣромъ вистерѣгаєсѧ всіго,
що могло зъєднати для неї симпатію
у балканськихъ Славянъ? Въ Долинавії
дні часу министерства гр. Таффе много
говорится о „славянській ерѣ“, але
только рег nefas. Доси не толькъ далеко
дото того, що Славянъ верховодили въ
Австрії, але єще павѣть не винайдено
каменя мудрости, якби погодити и улад-
ити всі народы и якби на дѣлѣ обез-
печити имъ рівноправний роздѣлъ въ держ-
авѣ. Дотеперъшній пеясний експерименты
довели доси лише до одного видного ре-
зультату: они до крайності розбудили
національну вражду межи Чехами а Нѣ-
мцями, межи Русинами а Поляками, межи
Словенцами а Нѣмцами и т. д. Подальше
сего не видно піакони выходної дороги,
піакони ісповїді, до котрій змірзли
тепершнія „політика насилування“ одніхъ
другими. Въ Залітавії въ найлучшіе про-
центи мадирскій централізмъ съ воюю-
щою кривою всіхъ другихъ народовъ,
а іменно народовъ славянськихъ. Гдѣ
можна доглинути широти мініон слав-
янської політики Австрії и чи може
она виказатися передъ славянськимъ свѣ-
томъ подобній фактамъ, якъ подвигъ
Россії въ послѣдній турецко-російської
войнѣ для висвобожденія балканськихъ
Славянъ зъ підъ турецкого ярма? Ав-
стрія не научилася павѣть отъ свого нѣ-
мецкого союзника ти політики, якъ

придніврати для себе пожиний державу, якъ прихизити до себе Сербію, Чорногору і Болгарію — въ родѣ, якъ се зробилъ кн. Бисмаркъ съ полудненими державами німецкими. Ось чому и сливанскія мисія Австрія вдаєся такъ неясною и такъ, еще далеко, что о ній ледве чи дастъся серіозно говорити.

Рускій языкъ въ Холмѣ.

Довідукомъ єъ достовѣрного звер-
ла, що святійшій співзъ въ послѣдніхъ
дняхъ черни възродиць, щоби въ пѣ-
вой та жеїкъ пархії співщеникъ пропо-
ндовали слово боже „на народномъ пам'ї-
тку“ отъ въ імені малорускому. Рѣчи
такъ бѣльше, що не забавомъ — иль се-
раза мѣста Львова — може комитесть ог-
анієвої ртасу въглохоте — где треба
пропоновали въ језуїки въ Галичинѣ.
Боже, щоби въ граніцѣ приходили до-
такъ честивїе така добрї пѣвца, може-
вийде въ того яка емуляція?

Зборъ выборцѣвъ въ Турцѣ.

На желаніє сповідь, виборщів, и по-
литичнихъ прихильниківъ рѣшился Веч.
о. Паоло Ясницкій цитихъ изъ Самбора
и поспѣхъ до сойму краевого явиться въ
середу днія 29 липця (10 л. серпня) с. р.
въ 3 годинъ съ полудня изъ Турції пъ-
слі ратушевій, щобъ здати справу ізъ
своєю земельскою діяльністю. Въ той
дній заітраша пос. о. Ясницкій нехѣ-
тність виборщівъ, щобъ зволили іль
окаженоїмъ дній явиться изъ ратушевій
тако якъ вище згаданої години.

Но потребуемъ тѣ, нашои стороны
еще разъ зверти углы на важность
изборнаго избирація. Быть твердшій хи-
зу, коли избраною має вновь обратити
себѣмъ правый, справедлівые посла сой-
мового, который бралъ живу участъ иль
всехъ спасахъ соймовыхъ, набирая ду-
же великихъ важности. Тоже, отымающе
дѣлъ, выбиралъ Турчанскаго поин-
ту, чтобы зволилъ имъ пайтися инициативы
на изборѣ для вислуханіи справо-
зданія Ва. пос. о. Исполнителю и обговоре-
ніи нашихъ соймовыхъ спрашк. Добрый
приходъ, потягне за собою и добрый на-
слажданія.

ДОПИСЬ.

Зъ Турчанського. (*Илюстрація на-
шихих красных боярьшина.*) Читателимъ „Дѣ-
ла“ вже доволъ згвѣстна історія вибородъ
турчанської ради поїтової. Турчанській
посѣть стигнажаси бѣть многихъ поїтобѣ
Галичини не толькъ тымъ, що має ком-
паціє, майже виключно руске населеніе,
але такожъ и тымъ, що має жину сиб-
домбѣть свою народності и діятельніяхъ,
цироніатротичніяхъ мужніхъ. Тоже ни-
чого дивного, що при виборахъ нової
рады поїтової мимо несправедливості
виборчої ординації вийшла та вибородъ
большѣсть руска. Шо така рада поїтова
зложеня изъ бѣльшості та Русинівъ, му-
сить ad infinitum жадти на затвердженіе
вибраного маршала и на дозволеніе раз-
почати свою діятельність, — се можлобы
бути дивнимъ и почуваніемъ изъ всіхъ
ниніхъ країнъ, толькъ не г. Галичинѣ,
где вже и така рѣчи сталися щоденни-
чною и хлібомъ насущнімъ нашою крас-
ною господарки. Замѣтнимъ и дуже ха-
рактеристичнімъ єть лише способъ, изъ
якій наші галицькі Поляки силися окра-
сити свою маковинельську макінацію про-
тиль воновибраної ради поїтової. Въ
тоже заглядѣ подаве *Dziennik pol.* дуже
цікаву данину та підѣ Тури. Зъ сен-
тюмври данимось, що Русини и Поляки
можли (то були тутъ жити въ іздѣ, ба
польскій патріотъ признає позѣти, що
сама Русини и „zajadli moskalofile“ пред-
паздали Полякамъ згоду, иже колись
Хмельницькій, побивши Польській підѣ
Зборовомъ, підѣ тымъ уловлюєтъ, щобы
бѣльшѣсть изъ радѣ була руска и винагі
урядовий такожъ рускій, — ale takâ
vezgesela prorozsuya odtrzecia polska
partia (sic!) z oburzeniemъ. Прошу ві-
жити, що иже пленце сказано, турчан-
ській поїтѣтъ майже виключно рускій.

Сели отто супротивъ этого фанта польскаго "partia" уволка "bezczelny" поданіе щоби изъ чисторусинъ поштѣ большинства ради складаць изъ Русинъ и наимѣнъ урядовъ будь рускій, то зволить же же Полякъ, котрый вѣчно кричать о неизмѣренности Русинъ, намъ сказать, изъ какой подстѣнки будьбы еще можлива вводитьъ Поляками?

Але верімъ до самыхъ выборбѣсъ. При укомпетуванію выѣзду, изъ вѣдомо-
шабрано о. Ясеницкого маршалкомъ о.
Сембраторовича заступникомъ, а до выѣзду
по. Йнерскаго и Фидика, I селянина и 2
Полікбонъ. Со все стало сбѣють очахъ
не только „partyi polskiej“, але и самого
старосты, котрый просто заявилъ, что не
предлагаетъ посопѣбраного маршала до
погордженія. Dzieci. pol. всѣгдѣ за старо-
стью спасутъ теперь доказати, что выбортъ
о. Ясеницкого на маршалка „jest niele-
galny, gдѣz ks. Jasienicki wstapił jako
pełnomocnik konwentu OO. Bazylianów“
котрому, chociaѣ jest wlaściwicielem wiêkszej
posiadłosci w Wysocku wyjneum, jako oso-
bie moralnej nie przysluza prawo wsta-
pienia do rady powiatowej“. Шкода, що
дописователь Dzieci. pol. не указавъ намъ
§., на котрому можнабы оперти такіе
выѣзди, котрый деси чулисъ лише зѣ-
устъ п. старосты и тодоперя тогда, якъ
рада не выбрала маршалкомъ Поліка зѣ
Русина. Мы за то укажемо на §. 3 ордин-
выбор., котрый выражено постановліе: „вѣ-
сли изъ группъ бѣльшихъ посѣдостей число
особъ до выбору управленыхъ есть изрѣдка
велико або менше, якъ число членовъ
рады попѣтовой на ту группу принадла-
ючихъ, тогда кожда изъ тыхъ, особъ“

если есть выбиральную, мае право всту-
пить безъ выбору до рады поїтівової
або дати себе заступити черезъ
попномочника". Быть отже рѣчи
неною, що вийти осoba изъ большихъ по-
сѣдателей, заступлена "черезъ" попномо-
чника, отже такожъ и осoba моральна, може
быти членомъ¹ рады поїтівової. Той самъ
могъ гадки бути передъ тымъ и самъ по
староста, бо не толькъ, що втігнути мо-
настырь оо. Василіанъ изъ листу выбор-
ція въ большой поѣздости, але самъ
еще вишил письменно, що попномочникъ
чиня оо. Василіанъ о. Ясеницкій въ увагі
на §. 3 орд. выб. входить безъ выбору до

наразъ незакону, для того именно легитимації выданії тымже п. старостою течернинамъ членамъ, ради въ большої посѣщенности міанібы бути незаконій, конкретно лише той фактъ, що иль въ одній сторонѣ не подано піякои законної причини міномої посажності виборівъ въ групѣ большої посѣщенности, такъ якъ другої сторонѣ подана причиня міномої незаконності вибору цвілого виѣду — будьтобъ для того, що голосуванье інбелі уставы повинно було відбуватися картками, — есть совсѣмъ безъосновна, понеже устава иль §. 30—33 орд. выб. блюсячихъ до вибору виѣду совсѣмъ не приви- сую голосуванія картками, а протишино го- лосуваніе, иль со испо виѣльває иль §. 25 орд. выб., може совсѣмъ законно відбуватися уставо. Та школа заходу, виводить тутъ причини уставы, боши очевидно тутъ не ходить о взглады на уставу, але о совсѣмъ іншій далеко незаконній взглады⁴. Dziennik pol. дає ее добре розумѣти, коли при індци своихъ статій съ таково запеклостю кидається клеветами на рускихъ священиківъ, а именно на о. Саламона, потому приспіує всѣ можли- вий камюнії, якій лише польска фантазія видумати може. На щастье о. Саламонъ надто добре згістный ізъ своимъ честносты и многихъ щиропатріотичнахъ заслугъ, щобъ потребувати обороны передъ поль- скими шашквилантами. Згадую о тѣмъ лише для того, щобъ подати нову ха- рактеристику стану нашої країної гоепо- дарки и польскихъ махінцій, который все бблішо віддаляются бть законності и про разъ дальне грязнути въ скверній деморализації.

законного прииску, оболя которого заслоняла
на банкнотах мои бути лишь в 1770-
х годах и немецкой империи. Сей случай генер-
ала армийского сподвижника из Аистрии, яко-
шего внутренним положением в Аистрии, яко-
бо бывъ попытавъ, яко пойти въ самыя въ-
озможнѣиаъ пытаниаъ нека годы въ горо-
дѣ зумѣніиаъ обома правительства, болѣ-
чого года падѣлтииа на ику набуду тогъ
шибѣть волоки анціи правительства.
Собрь межи до- и залипавшиа на спѣльѣаъ то-
финансовыя мас рѣшились на спѣльѣаъ то-
ференціи обоихъ министерствъ вѣдъ промы-
домъ самого Цѣсара. Пѣ тѣкъ набуду горюч-
аго рѣшился, всоже тѣкъ бѣлая чѣ рѣ-
стѣйтъ выѣда скономпакованіиа

(Внутрішній спор.) Середи парліаментаріїв др Гербст і дра Вурмбрандт.) Рокко — організатор Раттера — на ново подавсяти спору внутрішніх спорів боржавські. І він близьше пригладася політичною борбою в Австрії — пише Рокко, сей мусить ще знати, що борబі може Німцями в Чехії єсть головною перешкодою привернення к ній боржав. Німці хотуть наслід громадської партії, а ми знаємо боромся протиїї германізації. Скорі ми добре до розширення правъ съ Німцами, заперестанемъ давши борбу. Нерази вже залихахъ чеська партія свою охоту помиритися съ Німцами. Але вѣт тѣ успіїв буде безуспішна. Централісти першо всего жадають бѣльї, юїї ми ныреклисѧ министерства гр. Ташіца. Министерство гр. Таффого паки сюїї вѣто по сердю, але всеоже ѿно дужче хід вѣт; бѣльї всѣхъ централістичнихъ министерствъ и мы не можемо єго вирѣтати. Відома, ституційна партія оказалася неінервирована. А тымчасомъ згода мусить бути, бѣльї тога не можна думати о підконтрольнії постуїн. Но лишаєтьсяничого іншого, якъ виглядати зъ посередъ самон імперії вѣтності такї елементи, съ которими можемо договоритися до такого миру. Такі елементи вже находяться середъ німецькихъ лідерів и они починають понаїло обрятати їхъ централістичного обозу и самі вѣт обі кристалізоватися. Така нова партія буде заснована на тоймъ либеральномъ становищі, що і теперішня вѣрноконституційна, що вѣт тою р旤ницею, що она оставити юїї народності свободу, рѣшати о своїхъ судіяхъ народныхъ и не позволити, щоби одна народність крипнади другу. Она буде злека відъ клерикализму і реакції, і що перейде поочуттямъ жизненніхъ интересівъ Австрії. — Се все дуже красно казано, толькъ поки-що єще на видо, щоби та партія творилася. Безперечно зароди звѣткої партії дають докази, що се вимагають збори німецькихъ селянъ, але вїї руки, котраби зобрали разомъ тѣ пороздани елементи и „скристалізовані“ їхъ одну партію „середину“, съ котрою буде можливна згода. Тымчасомъ появляються голоси, котрії указують на можливості реації. Пое. дръ Вурмбрандт здається сь передъ своїми виборцями указати виразно, що узила можливості реації, що винес після упадку министерства гр. Таффого послідовати министерство зъ гравюкої, котре буде дѣлати вѣт душі реакції. Пое. Вурмбрандтъ повітавши таємне министерство радше, якъ министерство гр. Таффого, бо оно буде відправлений ізъ. Дръ Гербстъ, здається вѣт наслідствомъ величезнихъ для него нападій німецькихъ земель, о чѣмъ ми вже давніше згадували, скликавъ своїхъ виборцівъ до Ташіца, що передъ ними здати спорану зъ своєї діяльності и теперішнього положення політичного. Бєт отзынъ буде безперечно великий відъ політичної а именно розясненії думки і замѣтії вѣрноконституційної партії, котрая головною її пос. єще ухажає.

(Сеймы и ріда обрізання.) Після відомості чеських діячів імператор установив на послідній раз міністерський останочний термін для скликання сеймів, а також державної. Після того раза держава не звертавася до країнами (26 або 28) звісі. Сейми мають бути скликані за 24 місяці. Сяя тільки терміна правдив, то сейми проводяться дуже короткій час для цього, який ходить вищарченою на то, що їх згодити що найвищіший справи будуть.

помъ вѣднскихъ принялъ вои
даже симпатично и видать изъ подѣлъ-
паконъ достойного наследника Розера;
Кучкера, который буде или ихъ

ЗАГРАНИЦЯ.

Россия. (Подорожъ царя до Москви.)
Для 17 (29) лица прибѣгъ царь въдь съ родиною въ супроводѣ пол. кн. Алексея ген. Игнатьева до Москвы. На привѣтъ въ Москву, которая поизѣла царя вѣдомоѣ, сказашъ царь отвѣтноѣ: «Чережинши тицкій смугомъ, якій звери имене, мою родину и пѣшу Росію, чужи наконецъ испадицъ, по можу спаси»

башнями жесто верши и постыги старину отменю. Сердечно дикую вижь
издевательческим присты, які вы объяни
жест парной и монъ дѣгихъ. Моя
жадная степь не однія разъ дакукуны М.
твой за съ проданіею. Москва буда зъ
рѣзом прокрестъ для школы Россіи; надѣ-
юсь, що она тымъ осталася и на будущемъ
дѣлъ дѣлать такъ и теперь для Москви
рѣшъ единому, країну пѣздить". — Ца-
рьская шарка до Москвы держано до посты-
дной земли тѣхъ наибольшой галицѣ. По же-
дѣлъ царю, нутра прѣздѣнь царскій по-
велъ установлено седмѣй ряды войска. Прѣ-
сторонъ. Сама цѣла царскіи подорожи тоже
жадна постыдствія. Супротивъ того, що доне-
сѧ сюда таїи живо обговорювало пытка
цихъ архангелска царскіи столицѣ въ Петер-
бурга до Москвы, не можна дивоватись, що
губернії віддали въ тобъ царской поездѣ
въ Москву співоченые бажанія московскихъ
жителей таїи завидныхъ изъ Петербурга. Царії
жадно говорять, що царь побѣхъ до
Москви, щобъ лише сповинти длану обѣт-
овану, постыти славный монастырь ста-
руній кало Москвы. Якъ показуєтъ генераль-
ніи пріамъ, царь не думалъ бодай на генераль-
ніи стѣло сноси столицѣ до Москвы, таїи
такъ из другогор стороны дуже сердечно вы-
справлять свою симпатію для Москвы и под-
надѣялъ всѣ инишъ якога Россіи. Царь
же збогати въ Москви ажъ до часу
своїхъ воронаній.

(Актація противъ жизнъ.) Зъ
Ехъ ишутъ днъ 16 зицца: Движеніе
противъ жілбъ, котре здавалось вже со-
всѣмъ пратихъ, починало на ново оживати
Макуленко тыхъднъ найдено на Подолѣ
новихъ пілубурююти листы, въ которыхъ гро-
зятъ жілдъ смертю въ огненъ, если они
чекорю не опустятъ Київъ. Кромѣ того
рівнано подобній листы съ погрозами до-
ваджинихъ жілбъ на Подолѣ. Въ наслѣд-
ствіе цього днъ 10 и 11 с. м. зновъ раз-
сажено військо по всіхъ головнійшихъ
мѣстахъ а именно Подолу, а юній
нагордъ непрестанно переїздилъ по ухи-
щч. Може бути, що задля того обійшлись
жади цього разу на одніхъ страху. Но такъ
жади обійшлись на Переяславі, где
зійшло вже до дѣлостныхъ разрухонъ про-
тивъ жілбъ (о чьмъ мы вже данийше
згадали, Ред.). Разрухи розпочалися 12 с.
и такъ, що парбель порозбивавъ новій жи-
ловий містъ. Оттакъ почала гонна выби-
тия дверей, вирывать двері и все рѣчи вы-
хадити изъ жілбосніхъ домівъ, такъ якъ
ко ското тому діялось въ Київѣ. Поліція
зупинила оного 60 бунтівниківъ. На

вспыхнула своего 60-летия юбилея. На
другой день повторились разрушения въ еще
несколько размѣрахъ. Внѣшено цѣлу часть
этотъ заселенъ жидами. Зрублено около
100 юденскихъ домовъ и вся синагоги.
Денегъ 14 с. л. прибыль губернаторъ гг.
Штадамъ и военному привернуло скопкой. При-
чина разрушений противъ жидовъ въ томъ,
что жили страшно эдварди народъ лихно.

До 3. Гр. Генштаде телеграфируют из Петербурга для 17 (29) марта: После императора императора кн. Михаила председателемъ царскаго съезда указано потребу утворить постъ замѣстителя председателя. Заданы ведутъ переговоры съ бывшимъ министромъ юстиціи Абазою, чтобы привлечь туже посаду. Сесть однакожъ мало на

Англія. (*Справа працювоска*.) Дня 17
т. к. почала виши нація аграрний
закон для Ірландії (*Land-Bill*) 220 голо-

ухваленный законъ (*Land-Bill*) заключаетъ въ
себѣ многое облегченья для чиновниковъ и
може ихъ дою значно уменьшить, если
только новоутворена комиссія краевъ охоты
зѣлата иѣ дастъ справедливости и приложен-
ности для чиновниковъ. Цѣлый законъ
мусить бути еще прінятый въющю нарадо-
ю. Не знатъ однакожъ, чи прійме она себѣ
законъ болѣе значимъ зѣнѣ. Еслибы себѣ
законъ остався неизмѣненъ, то можнѣбы
тогда говорити болѣе о частковомъ рѣшенію
ирландской справы. Только же супротивъ
договорнаго ходу дѣль можна все еще
сомнѣваться о таѣмъ положеніи ирланд-
ской справы. Доси все еще находять вѣсти
о прѣвзывыхъ отчизнѣ можна полнѣю а
ирландскою людностю и о тайной агитаціи
революційной. Для 14 (25) с. м. зѣбѣаются
въ Дублинѣ, чо въ гравестнѣ Галъвей за-
стрѣло полиціанта. Убийство увѣшиено.
О незрѣпшо болѣше сенсаційномъ случаю
доносятъ въ Ливерпулю для 13 (25) с. м.
Ценови урядники въ Ливерпулю открыли на
двохъ корабляхъ прѣбувшихъ въ Америкѣ
извѣснѣть неколькихъ машинъ напоми-
навшихъ динамитъ. Машины наданы въ Но-
борку въ бочкахъ декларованныхъ яко це-
ментъ. Сила взрыва тыхъ неколькихъ
машинъ, устроенныхъ на избрь годинниковой,
кde послѣ означеного часу молотокъ билою
машинъ ударилъ въ динамитъ и поводуе
испытозію, есть страшна. Дѣятствіе двиници
и такихъ машинъ будо бѣ страшне надъ
всѧко выображеніе. Тожь понятно, чо себѣ
акть вызываетъ надмѣрное обуреніе въ цѣлой
англіи, где всѣ машины

Гарнтуясь, завѣдомляющи о томъ случаю
злату внизу отверто заявить, что высокий
тыль страшныхъ машинъ неколькихъ
усыть походить отъ фенійско-ирландскихъ
революционеровъ. Доси однакоже не успѣли
съѣздити, кто надѣгъ тѣи машины. Противъ
же есть подозрѣніе, что се только подстегнула
акциианный самыиъ англійскимъ правитель-
ствомъ, котре, тыль способомъ обурюющи
гальму синию противъ ирландскихъ эми-
гантовъ въ Америцѣ, хотѣлобы убить ихъ
занѣмъ въ користь вы свободжона Ирландіи
подъ Англіи. Сеть майже доказаніемъ
истомъ, что англійское правительство зѣбата-
занѣмленіе о высыланіи тыль машинъ
пнично съ ихъ наданьемъ въ Ньюорку,
иъ отверджася подозрѣніе, что правитель-
ство было въ порозуміи съ наданцами
тыль машинъ, тыль больше, що машины по-
ли приналеженій до експільзіи.

(Конгресс социалистов.) Въ Лондонѣ бывалъ отъ днѣ 2 (14) до 7 (19) о. з. прегрѣ социалистовъ, на которомъ явилось delegatovъ съ 80 мандатами изъ вѣхъ Аѣнъ, мѣжъ тѣми такожь изъ Россіи, Италии, Австріи, Сербіи, Туреччини, Ита-

Ім'еччина. Хоть еще незвестный
конецъ выборовъ до ім'ечкого парламен-
та вже въ цѣлой Ім'еччинѣ ведется го-
да агитация передъ выборами. Всѣ партіи
предлагаютъ свои новыи программы, лагодятъ
занятой борбы при выборахъ, а ихъ
члены ведутъ вже теснеръ страшно заняту
жизнь. Толькожъ при вѣмъ тѣмъ замѣтно,
дѣльорганизація поодинокихъ партій, а
лико партія либеральной и постановон
разъ больше возрасте и що кн. Бисмаркъ
тутъ дуже зруко веде политику такъ,
чтъ на дѣлѣ не было ни одной силы, ни
имитализованои партіи, котрабы була про-
на правительству и щобы большість все

правительству и что бы большинство все-
го по стороне канцлерской политики. До-
тёлли доводить własne та горяча, безноз-
адна и маже до крайности простаковата
семинарии организъ подднішнихъ науки и тѣ
изрѣвана, якими правительственна пра-
видецъ вѣй партіи противъ внутрѣшней
литицѣ кн. Бисмарка. Недавно онъ болѣла
erdent, allg. Zeitung листъ съ угрозами,

маль одержати він, Біомаркъ. Въ безъ-
внѣжъ листъ, розумѣяся, обкидае незѣ-
ль вогоръ він, Біомарка всѣми погаными
тетаками и грозить не только самому Біо-
марку але и цѣлой его родинѣ безнощад-
но смертю. Що могла найтися нужденна
лица, котра уложила такій листъ, се из-
о дивного, але дивно то, що офіціозный
змъ він, Біомарка Nord. all. Ztg. оголо-
їв себѣ листъ и принесла посередно его
коротко поступаній партії нѣмецкої. И-
чи нашли поступаній за поданію він,
Біомарка мали неба думки Nord. all. Ztg.
заплатити такій змегъ съ угрозами противъ
шщера. Никто тъ хододномъзоляющихъ не
може поговорювати якъ нибудь нѣмецку
стю, съ малюкомъ хиба одніхъ боли-
тостей, о замѣжъ убийства він, Біомарка

износятъ превеликихъ заслугъ Бисмарка
для иѣмъ народа. Солиже мене того органъ
Бисмарка обвинилъ партию иѣмъ, поступокъ въ
оральной авторитетъ сего дисту, може бутти
протчимъ наїть скомпромовзаного въ тайной
при правоюмъ самого кн. Бисмарка, то
въѣлася очевидно въ тымъ злобнимъ за-
броямъ, чтобы партію поступающу до
выхты скомпромитовати передъ лицемъ
года и подбрврати волкъ падѣй на ламѣ
абудь успѣхъ поступающей при надходи-
тель выборахъ. Зъ тозо то причини разго-
жалася нова полемика между органомъ кн.
Бисмарка и органами партіи поступающей
либеральни. Сесть се доказать, що кн. Бис-
маркъ не перебирає въ средствахъ, щобы
ше осягнути свою цѣль и побороти сво-
ю противництвъ. Чи однакожъ такія спо-
бъ поступовани не деморализує иѣменской
спольности, — се друге питанье.

Франція. Назадъ испуповани

Григорій. пазата депутатаныхъ засѣданіи свой засѣданіи днія 17 (29) с. ж. вборы до нової пазаты зостали иже урлно оголошений на 9 (21) серпня. Противъ го речинця поднесено замѣты зъ многихъ боргъ именно зъ того взгляду, что теперь тутаюча пазата вийшла зъ виборовъ днія (14) жовтня 1877, отже єи мандатъ гла-деперна сть днемъ 2 (14) жовтня 1881 нова виборы не повинні быти переведеніи редь днемъ 4 (16) жовтня 1881. Сеа-

Ф. О. Дамян Кустынович, парохъ изъ Ростокахъ, дес. Карабинского, номеръ по до-
вшей недугѣ для 14 (28) линии въ 71 роцѣ
житѣ, а 45 същеніетѣ. Похоронъ бѣбувоз
минувшои суботы. Вѣчнаго ему помину-
ния.

— Министерство рельсництва выделило проф. Геке до объезду Галиции и Австро-Венгрии для изучения состояния железнодорожного сообщения в этих странах. Геке застал в Галиции и Австро-Венгрии неудовлетворительное положение, и ввиду этого министерство Фюрта посыпало съ замбромъ замѣнить ренубанки въ машинахъ. М. М.

Другі вести) дръ Алекс. Ионовъ адвокатъ во Львовѣ именованный доцентомъ листрійскаго процесу цивильного на львовской университетѣ. — Крилошанинъ о. Навлинбъ именованный кожисаремъ школьнымъ для школы во Львовѣ а о. Бажанъскій въ окружѣ замѣскѣтъ. — Ог. Шапковскій профессоръ гимн. въ Чернівцахъ именованный репрезентантомъ обряда гр. к. к. черновецкой ради школьнѣй. — Маршалокъ красный дръ Зыблевичъ получивъ отъ короля италійскаго командорскій крестъ ордера Италійской короны. — Е. Пресос. Епископъ-суфраганъ выѣхалъ для 20 липца (1 серпня) до Угнова.

— зъ Стрыя. Дѣлимось съ вами бра-
дкою вѣсткою, а такихъ вѣстокъ нынѣ на
нашой Руси мало, разъ черезъ то, что Русь
не скора до дѣлъ, а въ другое, что при ны-
нѣшнѣй складѣ рѣчій — лишь не конфен-
скуйте мене — не одинъ слабій духомъ
забылся въ кутоточкѣ та жонглия. У насъ
инакше! У насъ чимъ болѣе душу, тымъ
чистѣйше въ мѣтѣ, чимъ болѣе грошѣй
иѣ касѣй мѣской, тымъ болѣе эмигрантѣсъ,
а Русины знонѣ, чимъ болѣе противный
вѣтеръ вѣс, тымъ болѣе рухаются. Та еще
кобы се интелигенція рухалась, оно бы бай-
дуже, але то самъ народъ, саме мѣщанство
стрыйске! Отсю бѣда, та не намъ!

НОВИНКИ

Соймъ галицкій має бути позола
на „Славу“ скликаний дnia 14 вересня
за 10 днівъ скоріше якъ другій соймъ.
Пробна себі має тривати 6 недель.

— Выборъ пос. сов. Ковальского в
или до своего посла письмо, въ которѣ
ять, чтобы скликаніе зѣбраніе своих
приѣхъ и здѣль спрашнъ тѣ свои послѣ
дѣятельности. Письмо се подписаныи
ной части самѣ селяне, которѣ якъ зв
еще въ часѣ выборъ бажали побачит
о посла, котораго черезъ толькъ дѣть
однодушно выбираютъ. Есть се нѣв
ть, якъ наши народъ щоразъ бѣль
расѣйдомости политичнаго житя,
и выборъ иакъ разъ издаются
и чтобы тую сѣйдомбѣть еще больше ро
ти и образованіи

Речинець до припиня кандидатувати в
все єпископство во Львові назначений
з (25) вересня; до испиту зъ сільву
зъ церковного на день 15 (27) вересня
— Въ івдешньокомъ єпископи духовні
спорожніє будуть пъ єдьмъ роць
я а речинець до припиня означений на
3) вересня, о. р.

Конкурсъ на посады катихетѣвъ про-
семинаріяхъ въ Тернополи и Стані-
вѣ рознисанный съ речинцемъ до 1
серпня с. р.

Зъ Перемышля доносятъ намъ, чо
отбулоа дня 19 (31) липиця с. р.
грущія дра Юліана Пелеша на достоинні
приложаша при тамошидьмъ катедральному
храмѣ. — Актъ той доконаный зъ
при великой участіи народа — и о
гніемъ нашему обрядомъ торжествомъ.

Въ Кулиновѣ отбувалася дня 19 (31)
и инаугурація знамого ех-езуита по. Степа-
ніка на тамошній латинській приході.
Интаулації не має самъ собою жади
и насть интересу и не стодлоби о нѣ
знати, колибрь разомъ съ нимъ не поз-
нумий фактъ, що глубоко врази-

хъя. Въ дамѣ приходской кружки изъ него
тараса, лазилъ дорогой вина, синявся шумай
тоскы, а по за стѣнами „резиденціи“ гре-
мѣли голосами моздѣровъ сальмы та подносилъ
величавость торжества. Але поза стѣнами
резиденціи отошла также „роскошь ludek“,
которому набуть велику ласку учинено, по-
зволююща придвигаться паньюкой забавѣ. И
„роскошь ludek“ бувъ щадливый, искъ здо-
вѣйшій гутъ моздѣра не засыпавъ ладейской
пѣснѣ волькомъ людашъ тѣ „точны“. Отло-
жокъ переладованаго моздѣра, котрого слабѣ
стѣни не могли опертись слѣдъ скопиціиной
пороху, перервали на одиѣхъ хвилѣ пятку
житя молодицкой дѣвицы, одиноконъ донъки
господаря куликовскаго Василия Малкуса,
перешивавшей грудь пощастию. Прочъ жер-
ты, кѣже когтиши есть также и пласти-
тель фольварку изъ Жонтанчикъ, покалъченъ
дуже небезично. Гдѣсятъ жертвъ сенъ иско-
нъзіюши, перепозенъ до хлыбовскаго шпиталю,
останутся безъ надѣи житя.

Гр. Еронімъ Мансфельдъ-Коллоре-
до бувшій министръ розкошнства въ габи-
нетѣ Авропонга умеръ дні 17 (29) серпня
въ купальнѣ въ Бланкенбергѣ по 4 днівій
хоробѣ. Умершій родився 1842 року и бувъ
однимъ зъ замітнѣшихъ членівъ вірио-
конституційної партії въ долятавському
парламентѣ.

Ф. О. Даминъ Кустыновичъ, парохъ изъ Ростокахъ, дес. Касобовскаго, померъ по до-
вшѣй недугѣ два 14 (28) линия въ 71 роцѣ
жита, а 45 спасищьства. Погоронъ бѣбувоз
мануишон суботы. Вѣнчалъ ему священникъ

— Министерство земледелия выделено
нало проф. Геке до объезду Галатины и
должена отошены земельных из на-
шомъ краю въ пакету на замкненіе границъ
для перевозу товару, яко же наступити въ
слѣдующемъ роцѣ. Профессоръ Геке заче
свой объездъ на початку серпня и буде въ
своихъ студіяхъ засидѣться непрерывно съ
краевыми товарищами гонодарскими.

— Дядя вестъ дръ Алексе. Именить
адвокатъ во Львовѣ именованный доцентомъ
австрійскаго процесу цивильного изъ львов-
ской университетъ. — Крилошанинъ о.
Павликъ именованный комиссаръ школь-
ныхъ для школъ во Львовѣ а о. Бажанъ-
скій въ окружѣ замѣскотъ. — От. Шап-
ковскій профессоръ гимн. изъ Черниговъ
именованный репрезентантомъ обряда гр. к.
изъ черновицкой раздѣ школьной. — Марша-
локъ красный дръ Зыблевичъ получивъ
отъ короля итальянскаго командорскій крестъ
ордера Италійской короны. — Е. Преосв. Е-
пископъ-суфраганъ выѣхать днія 20 липца
(1 серпня) до Угнова.

— Зъ Стрыя. Дѣлимось съ вами бѣз-
дною вѣсткою, а такихъ вѣстокъ иныхъ на
нашѣй Руси мало, разъ черезъ то, что Русь
не скора до дѣла, а въ другое, що при ины-
хъшнѣхъ складѣ рѣбѣ — лишь не конф-
окудите мене — не одинъ слабѣй духомъ
забылся въ кутоточкѣ та хончить. У насъ
инакаше! У насъ тымъ болѣше душу, тымъ
чистѣйше въ мѣстѣ, чимъ болѣше грошей
въ кладѣ мѣской, тымъ болѣше смигратгосъ,
и Русины зновъ, чимъ болѣши противный
нѣтьръ вѣсъ, тымъ болѣше рухаются. Та еще
кобы се интелигенція рухалась, оно бы бай-
дуже, але то самъ народъ, саме мѣщанство
стрыбске! Отсе бѣда, та не намъ!

Послѣдній недѣлѣ лучилось менѣ въ
переѣздѣ бути въ церквѣ. И пришошь по
проновѣдѣ. Церковь ничего собѣ чистенька
а людій незно. Читано сповѣди, а я симъ
часомъ разглаздаюсь за краюсомъ: думаю —
поможу дакова; коли по першій ектенії,
скажу правду, загремѣть чистый, добрячий
и видко численный, юшчаный хоръ. Чижъ
бурса львовска загостила сюды думаю?
Такъ иѣ: се отрыбекъ юшчанство, якихъ
тріццять люда, дѣвчата, хлонцѣ и новажий
старшій мужѣ сидячуть и то зъ ногъ, на
голосы! Я здивованас и поступинъ на хо-
ры. Тутъ дознался я, що профессоръ Герусъ
всомъ виноватъ въ томъ чѣмъ забра роз-
сказъ

ноему инноватый, а при немъ добра воля
нашихъ русскихъ людей! За пульгами, при
нотахъ, побачить я самыхъ мѣщанъ, наї
имъ буде честь, а Руси слава! И тѣ люди
собѣзали и Бортианскаго и Вербицкаго
квартеты, та сице перебирали, що бы засы-
вати? Все ишло якъ найтотчѣйше, безъ
найменшої нюхіки, чисто, гармонійно, якъ
не можна лучше. „Ико да царя“ Вербицкаго

но можна лучше. Такъ да царя Бориса
въ f-dur вымagaе большои вправы, але и сей
кусень пошонъ ликъ плата. Диво, думаю,
и тѣшусь заразомъ, переодѣченый, що въ
насть Русиновъ при доброй волнѣ найдутся
способности, якихъ добра соуды и други
народы могутъ намъ позавидовати. А сколь-
ко то зыскue черезъ то новаго нашего обра-
ду! Межи мѣщанътномъ заглянуть и и
колькохъ людій зъ интелигенци руской и
зъ гарнизону тутешнаго, и подумашъ себѣ,
чи донго вы, панове, побѣсте каши огры-
скон. Та икъ про нашу працю дѣзнаются
панове бѣгъ огапієзлавъ ргасу, то они
рожженоуть настъ на четыри вѣтры. А може
се правда, що Русина хочъ якъ дани, та не
здавишь? И бѣль замъ подавъ и имена сихъ
честныхъ мѣщанъ, що спѣваютъ на хорахъ,
та не посмѣятъ смычти. Тымъ больше, що

